

ZO KAUW JE DE TANDARTS DE WW IN

Tandenpoetsen moet, tenzij de Leidse tandarts dr J.H. Goudsmit succes boekt met zijn kauwborsteltje dat hij nu na zeven jaar experimenteren op de markt heeft gebracht.

Door de met smaakstof (nu: anijs) geïmpregneerde kauwborstel in de mond te nemen gaat het poetsen als vanzelf. Mensen die het probeerden kregen er al snel lol in en hielden het ding veel langer in de mond dan doorgaans het geval is met de gewone tandenborstel. En in tegenstelling tot de traditionele manier van tandenpoetsen kun je het kauwborsteltje overal gebruiken zonder het bekende getob met lekkende tubes en besmettelijke tandenborsteldozen.

Tijdens een onderzoek op de Universiteit van Nijmegen is gebleken dat de kauwborstel net zo goed (of beter: net zo slecht) de 'plak' verwijdert als bij het gebruikelijke gebrekkige poetsen (hooguit tien procent van de mensen poetsen hun tanden meer dan eenmaal per dag). Geconstateerd werd echter dat met de kauwborstel bloedend tandvlees (gingivitis) verdwijnt. De onderzoekers spraken van een 'ongeevenaard effect' waarvoor nog geen verklaring kon worden gegeven.

Tandarts Goudsmit verwacht niet dat zijn (inmiddels gepatenteerde) kauwborstel de gewone steelborstel geheel zal verdringen. Sommige proefpersonen bij het Nijmeegse onderzoek bleken moeilijkheden te hebben bij het bewerken van hun voortanden met het kauwborsteltje. En dat is nu juist de plek die met de gewone tandenborstel wel goed bereikbaar is. Bovendien is het nuttig om af en toe de tanden met een

slijpmiddel - en dat is tandpasta in feite - schoon te maken. Goedkoop is de nieuwe methode overigens niet: zes borsteltjes voor f 4,95, maar ze geven je wel de kans de tandarts de WW in te poetsen.

Het traditionele tandenpoetsen wordt ook 'bedreigd' door de Amerikaanse immunoloog Richard Gregory. Deze werkt aan een middel dat de mens wellicht immuun zal maken voor een van

de belangrijkste boosdoeners in de tandplak, de bacterie Streptococcus Mutans, die suikers omzet in de zuren welke vervolgens tandproblemen kunnen veroorzaken. Het vaccin van Gregory roept in het lichaam een antigeen reactie op waardoor de bacterie wordt bestreden. De vijf proefpersonen van Gregory waren na korte tijd nagenoeg vrij van de bacterie. Geïnjecteerde koeien bleken de antigenen in hun melk te krijgen en de ratten die met deze melk gevoed werden kregen minder last van 'gaatjes'. De Amerikaan onderzoekt nu of het mogelijk is om de zoete ontbijt-ingrediënten, zoals Corn Flakes, met zijn nieuwe middel te 'completeren'.

Een andere spannende ontwikkeling op het gebied van de tandverzorging is de elektrische tandenborstel. Niet dat ding dat via een motor de tanden schrobt, maar een apparaat dat de mond rechtstreeks onder stroom zet. Via die elektrische stroom wordt fluoride in de mondholte verspreid en worden bovendien voedselresten afgebroken. Gevaarlijk is het niet, want zowel voltage als ampèrage zijn uiterst laag, al zullen mensen met metalen vullingen enig ongemak ervaren. Wie zich onder stroom wil zetten in het kader van het tandbehoud moet wel even naar Hongkong, want daar is het apparaat te koop voor £ 50,-.

THEO RICHEL

ETEN UIT DE KRANT

Vanwege een sudderende relatie met Friese vlierbessenjenever viel de 'kip in vlierbessensap' terstond in het oog bij het raadplegen van het register: *'Jaag de spreeuwen uit de vlier en pluk de donkerpaarse, bijna zwarte besjes. Niet bes voor bes, dat duurt te lang, maar knip hele schermen besjes tegelijk af. Veel! Rits de besjes van de takjes, was ze in een vergiet (er zit vaak spinneweb op) en doe ze in een braadpan. Die moet er voor driekwart mee zijn gevuld. Neem een of twee eenden. Wrijf ze in met zout en nestel ze in de pan met vlierbessen. Zet de pan op het vuur en breng de besen aan de kook. Dat is alles! De eenden koken in een uurtje gaar in het vlierbessensap. Ze komen paars de pan uit. Wie niet zo'n dure eend aan dit toch ongewone kooksel wil wagen kan het ook met kip proberen. Dat gaat ook goed, maar het anders zo blanke kippevlees ziet er na het koken in het vlierbessensap wel erg 'gekleurd' uit. Het is even wennen. Een bord viltstiften eet je ook niet zonder blikken of blozen.'*

Deze mededeling van culinaire aard is afkomstig uit 'Koken uit de krant', een bundel schrijfsels van vier Volkskrantredacteuren die de keukenrubriek van hun krant beheren. De luchtige toon wekt de indruk dat alle ernst terzijde werd geschoven, maar nee: leesbaarheid en bruikbaarheid gaan smakelijk samen in dit aardigste kookboekje uit de overvloed aan receptenbundels van de laatste maanden. (Uitgever: Tabula, Amsterdam).

HANS VAN BENTUM

